

Cal Llacuna

Copons

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Carrer de Vilanova, 17, 08289
Emplaçament	Al bell mig del nucli urbà, a la placeta d'en Giralt, entre els carrers de Vilanova i Pere Palomas
Alçada:	424m
Coordenades:	
Latitud:	41.63598
Longitud:	1.51869
UTM Est (X):	376623
UTM Nord (Y):	4610421

Classificació

Número de fitxa	08071-5
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVIII
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Els paraments estan força degradats i les obertures de la planta baixa fan un gran impacte estètic.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 6706106CG7160N
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dj., 24/04/2014 - 02:00

Descripció

Edifici entremetgeres de planta rectangular, format per dos cossos adossats, amb pati posterior i accés des de l'antiga carretera d'Igualada a Ponts. Presenta la coberta de teula àrab de dues vessants disposada a dos nivells, amb el carener paral·lel a la façana principal, i està distribuït en planta baixa, dos pisos i golfes, tot i que el cos adossat a tramuntana presenta un alçament constructiu que es tradueix en un nivell extra. La façana principal, orientada al carrer de Vilanova, presenta dos portals d'accés rectangulars reformats. Tot i això, el principal conserva els brancals bastits amb carreus de pedra ben escairats i la llinda plana de pedra amb un lleuger arc rebaixat motllurat. Al primer pis destaquen dos grans finestrals rectangulars, amb els brancals fets de carreus de pedra i les llindes planes també. Una motllura rectilínia recorre l'intradós d'ambdues obertures. Tenen sortida a dos balcons simples amb les llosanes motllurades i baranes de ferro amb decoració central. Al seu costat hi ha una finestra rectangular amb l'emmarcament arrebossat i l'ampit de pedra, que ha estat reformada. La composició dels buits d'aquesta planta es repeteix al segon pis, tot i que els balcons són de mida inferior i totes les obertures han estat reformades. Destaca l'obertura central, amb la llinda rebaixada bastida amb pedra irregular disposada a sardinell. La resta d'obertures del parament es corresponen amb petites finestres d'obertura rectangular, amb les llindes de fusta. La construcció presenta el parament en força mal estat, semi-arrebossat i amb gran part de l'obra vista, formada per pedres desbastades de diferents mides, disposades regularment.

Història

La casa és propietat de la família Llacuna des de fa diverses generacions. A mitjans del segle XVIII, els terrenys on està edificada eren propietat de l'església de Santa Maria de Copons. Aquests incloïen el que actualment es coneix com el Pla de Missa, l'illa de cases compresa entre els carrers d'Àngel Guimerà i de Vilanova, la banda de llevant del carrer de Vilanova (coneguda com el Pla del Rector o la Plana de la Rectoria) i alguns horts de la banda de ponent. Com que l'explotació agrícola de la Plana de la Rectoria no donava prou beneficis i les obres de construcció del nou temple parroquial eren molt cares, el rector mossèn Francesc Felip va sol·licitar permís al bisbe de Vic per poder establir part d'aquestes propietats i així alliberar els terrenys davant la demanda creixent de sòl urbanitzable, com a conseqüència de la bonança econòmica experimentada la vila. Entre els anys 1740 i 1765 foren dotze les parcel·les cedides "a fi y efecte de construir o fer construir y edificar casa" (Muset 2006: 25). Aquestes parcel·les es corresponen amb les cases que actualment comprenen des del número 11 al 39 del carrer. De fet, les cases havien de tenir la façana orientada al carrer de Vilanova i mesurar totes el mateix, "50 palms en quadro" (10m x 10m) que equivalien a dos casals (Muset 2006: 25). Posteriorment, entre els anys 1761 i 1765, les cases es van poder allagar gràcies a "la concessió de la propietat útil d'una nova peça de terra, destinada a corral" (Muset 2006: 25). Tenien la mateixa amplada que les façanes, és a dir, 50 pams, però la profunditat variava en funció de la situació de l'habitatge. En el cas de cal Llacuna, la profunditat era de 25 pams. Finalment, l'any 1789 es va donar permís per transformar aquests corrals en cases, quedant així integrats a la part habitada dels edificis, alhora que també es va permetre annexionar nous patis per la banda posterior dels edificis.

Bibliografia

CLUB ESCOLAR 3C (1998). "Carrer d'en Pere Palomas". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 6, p. 2. MUÑOZ, Natàlia (2003). "Renoms de Copons: el carrer Vilanova". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 16, p. 10, 17. MUSET I PONS, Assumpta (2006). Carrers i cases de Copons. El creixement urbanístic del S. XVIII. Copons: Ajuntament de Copons, p. 25.

